

บทที่ 4

มุ่งหน้าไปตามทางผิด

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- บอกถึงวิธีแสวงหาการนำทางซึ่งไม่ใช่วิธีตามพระคัมภีร์
- เห็นความแตกต่างระหว่างผู้เผยพระวจนะเท็จและผู้เผยที่แท้จริงของพระเจ้า
- ให้คำนิยามของคำว่า “ความพยายามเอาอย่าง”

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าทางของมนุษย์ไม่อยู่ที่ตัวเขา คือไม่อยู่ที่มนุษย์ผู้ซึ่งดำเนินไปที่จะนำผีแก้วของตนเอง” **เยเรมีย์ 10:23**

คำนำ

เป็นสิ่งสำคัญด้วยที่จะรู้ว่าไม่ควรทำอะไร เช่นเดียวกับที่รู้ว่าควรทำอะไร

นักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ของสหรัฐอเมริกาชื่อ โทมัส เอดิสัน เคยทดลองทำสิ่งต่างๆ ถึง 1,000 อย่าง ซึ่งล้มเหลวก่อนที่จะเขาจะค้นพบเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้า

เมื่อถูกถามว่าเขาเสียใจในเวลาที่สูญเปล่าไปหรือไม่ เขาตอบว่า “ไม่เลย ผมค้นพบวิธีถึง 1,000 วิธี ที่ไม่ก่อให้เกิดกระแสไฟฟ้า” ในอนาคตต่อมาเขาไม่ต้องเสียเวลาใช้วิธีที่ไม่เกิดผลอีกต่อไป

ในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงเตือนเราถึงวิธีที่เราต้องไม่แสวงหาการนำทางของชีวิตของเรา ถ้าเราสนใจคำเตือนนี้ เราก็จะไม่เสียเวลากับวิธีนำทางที่ไม่ใช่วิธีของพระคัมภีร์ซึ่งพระองค์ไม่ทรงเห็นด้วย ความรู้เช่นนี้จะป้องกันเราจากการตัดสินใจผิดและการมุ่งหน้าไปผิดทางในชีวิตของเรา

ในบทอื่น เราจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ในอดีตที่ผ่านมาอย่างไร และพระองค์ตรัสแก่มนุษย์ในเวลาปัจจุบันอย่างไร แต่ก่อนอื่นเราต้องกำจัดสิ่งที่เป็นดำนลบเสียก่อน

วิธีต่อไปนี้เป็นวิธีที่เราต้องไม่แสวงหาการนำทาง

ลัทธิต่างๆ

ลัทธิต่างๆ มีการปฏิบัติหลายประการที่เป็นกิจการของซาตาน การปฏิบัติเหล่านี้ บางทีถูกนำมาใช้เพื่อตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

ชาติต่างๆ มีการปฏิบัติตามลัทธิต่างกันไป แต่ก็มักจะรวมเอาวิธีของแม่มด การให้อาหาร และผี พ่อมดหมอมผี หมอคุณทำนายโชคชะตา โหราศาสตร์ การดูดวง การอ่านใบชา ไพ่ปอกและฝ่ามือ

โดยทั่วไปแล้ว ลัทธิต่างๆ มีการปฏิบัติซึ่งมีสิ่งเหนือธรรมชาติที่ไม่ใช่ของพระเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้อง การปฏิบัติเช่นนี้ได้รับแรงจูงใจจากซาตาน

พระเจ้าทรงเตือนประชากรของพระองค์ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ คุณอ่านดูคำเตือนเหล่านี้ได้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 18:9-14 และอพยพ 22:18

การปฏิบัติแบบแม่มดประกอบด้วยการเล่นกลขาวและดำ พ่อมดหมอมผี การดูดวงดาว การทำเวทมนตร์ การใช้ยาพิษยาเสน่ห์ ยาที่ทำให้เคลิบเคลิ้มและยาเสพยาตีต รวมั้งการปฏิบัติทั้งหมดและการนมัสการซาตาน

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นการกบฏฝ่ายวิญญาณต่อพระเจ้า

“เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม.....”

1 ซามูเอล 15:23

พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า พ่อมดหมอมผีพยายามทำให้คนหันหนีไปจากพระกิตติคุณ

“แต่เอลีมาศคนทำวิทยาคม..... ได้คัดค้านขัดขวางบารนาบัสกับเซาโลหวังจะไม่ให้ผู้ว่าราชการเมืองเซอี”

กิจการ 13:8

พ่อมดหมอมผีหลอกหลวงประชาชน

“.....และวิทยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดาประชาชนชาติให้ลุ่มหลง”

วิวรณ์ 18:23

พ่อมดคนทำวิทยาคมจะไม่ได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์

“ภายนอกนั้นมี.....คนใช้เวทมนตร์.....”

วิวรณ์ 22:15

หนังสือวิวรณ์เปิดเผยจุดจบของผู้ที่ใช้วิธีการของซาตาน

“แต่.....คนใช้เวทมนตร์นั้น.....มรดกของเขาอยู่ในบึงไฟและกำมะถันที่กำลังไหม้อยู่.....”

วิวรณ์ 21:8

บุตรที่แท้จริงของพระเจ้าทุกคนไม่ควรเข้าร่วมไม่ว่าโดยวิธีใดกับการปฏิบัติของลัทธิต่างๆ เพื่อแสวงหาการนำทางชีวิตหรือด้วยเหตุผลอื่นๆ ทั้งสิ้น

วิธีของโซค (โอกาส)

การจับสลากเป็นวิธีที่ใช้ในพระคัมภีร์เดิมเพื่อแสวงหาการนำทางชีวิต คุณอ่านเรื่องการใช้สลากนี้ได้ ใน เลวีนิติ 16:7-10, กันดารวิถี 26:53, 27:21, และโยชูวา 18:10 การจับสลากเป็นเรื่องของวิธีของโซค (โอกาส) โดยมีความเชื่อว่า พระเจ้าทรงควบคุมผลของสลากที่ทอดลงไป การจับสลากก็เหมือนกับการทอดลูกเต๋าหรือโยนเหรียญในปัจจุบัน

การแสวงหาการนำพาของพระเจ้าด้วยวิธีเป็นที่ยอมรับกันในพันธสัญญาเดิม ในพันธสัญญาใหม่นี้ใช้การจับสลากโดยผู้เชื่อก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมา

อัครทูตของพระเยซูแสวงหาคนที่จะมาแทนยูดาสซึ่งได้ทรยศต่อพระเยซูและต่อมาได้ฆ่าตัวตาย

มีรายชื่อผู้ที่เหมาะสม 2 คน เสนอเพื่อตำแหน่งนี้

“เขาทั้งหลายจึงจับสลากกัน และสลากนั้นได้แก่มัทธีอัสจึงนับเขาเข้ากับอัครทูตสิบเอ็ดคนนั้น”

กิจการ 1:26

มัทธีอัสคือคนที่ถูกเลือกมาแทนยูดาส แต่ไม่ได้มีการกล่าวถึงอีกเลยในบันทึกของพันธสัญญาใหม่ เปาโลจึงเป็นผู้มาแทนที่ในท่ามกลางอัครทูต

ภายหลังการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (บันทึกไว้ในกิจการบทที่ 1) ผู้เชื่อก็ไม่ได้ใช้การจับสลากเพื่อเป็นหนทางการตัดสินใจอีกเลย การนำพาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาแทนที่วิธีของพันธสัญญาเดิม

ผู้เชื่อไม่ควรตัดสินใจอะไรเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าโดยวิธีของโซค เราต้องรู้จักพระสุรเสียงของพระเจ้าและได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

วิธีของขนแกะ

มีการบันทึกในพันธสัญญาเดิมถึงวิธีการใช้บางสิ่งเรียกว่า “ขนแกะ” เพื่อที่จะรู้พระประสงค์ของพระเจ้า คุณอ่านเรื่องขนแกะของกิเดโอนได้ใน ผู้วินิจฉัย 6:36-40

พระเจ้าตรัสกับกิเดโอนและเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ และเพื่อที่จะยืนยันสิ่งที่พระเจ้าตรัส กิเดโอนวางกลุ่มขนแกะบนพื้นดิน วันหนึ่งเขาขอให้พระเจ้าให้น้ำค้างตกลงบนรอบๆ ขนแกะ อีกวันหนึ่งขอให้น้ำค้างตกลงบนกลุ่มขนแกะและให้ที่รอบๆ นั้นแห้ง

ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดในพระคัมภีร์ซึ่งสอนผู้เชื่อให้ทำเช่นที่กิเดโอนทำในระหว่างวิกฤติการณ์ที่ร้ายแรงของชาติ เมื่อเขาต้องแบกรับภาระยิ่งใหญ่ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับวิธีของการจับสลาก มีการใช้วิธีนี้ก่อนสมัยพันธสัญญาใหม่ ซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เทลงมา

เราต้องไม่แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยการ “วางชนแกะ” การวางชนแกะในสมัยใหม่มักจะทำโดยการพูดว่า “ถ้ามีบางสิ่งที่เกิดขึ้น ฉันก็จะรู้แน่ๆว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า” การใช้วิธี “ชนแกะ” มักจะเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติ (คือไม่ได้เกิดเหมือนธรรมชาติเหมือนชนแกะของกิเดโอน)

ในกรณีของ “ชนแกะ” ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ กิเดโอนรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว เขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า ชนแกะถูกใช้เพื่อการยืนยัน ไม่ใช่การนำทาง เป็นสิ่งที่ตอบโดยวิธีเหนือธรรมชาติมากกว่าโดยธรรมชาติ

ในสมัยพันธสัญญาใหม่ เมื่อเศคาริยาห์ขอมหายสำคัญเพื่อยืนยันข้อความของพระเจ้าเกี่ยวกับการเกิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา เขาถูกทำให้เป็นใบ้ เนื่องจากการที่เขาไม่เชื่อพระสุรเสียงของพระเจ้าและแสวงหา “หมายสำคัญ”

ลูกา 1:18-20

พระเยซูตรัสว่า “คนชาติชั่วและคิดทรยศต่อพระเจ้าแสวงหาหมายสำคัญ” (มัทธิว 12:39) “ชนแกะ” อาจเป็นเครื่องหมายของความไม่เชื่อหรือความไม่เต็มใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าที่เปิดเผยแก่เรา “ชนแกะ” ซึ่งตอบได้โดยวิธีธรรมชาติอาจเป็นสิ่งหลอกลวงและนำไปทางที่ผิดได้

ในบางครั้ง พระเจ้าทรงตอบด้วยพระกรุณาแก่ผู้ที่ขอการชี้แนะว่า เขาควรทำอะไร โดยการใช่วิธี “ชนแกะ” หรือ “หมายสำคัญ” แต่มักเป็นข้อยกเว้นมากกว่าที่จะเป็นกฎในการแสวงหาการทรงนำพาในชีวิตของธรรมิกชนของพระเจ้า

จงจำไว้ว่า.....พระเจ้าต้องการบุคคลแห่งความเชื่อ ไม่ใช่บุคคลแห่งการใช้ชนแกะ พระองค์ต้องการมนุษย์ชายและหญิงผู้รู้จักพระสุรเสียงของพระองค์เมื่อพระองค์ตรัสแล้วไม่จำเป็นต้องทดสอบดูโดยการให้หมายสำคัญเพื่อยืนยันถึงพระสุรเสียงของพระองค์

ผู้เผยพระวจนะเท็จ

พระคัมภีร์บันทึกเรื่องราวของผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าหลายคน แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงตั้งผู้นำไว้ในคริสตจักรเรียกว่า ผู้เผยพระวจนะและอธิบายของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นคำเผยพระวจนะ (เอเฟซัส 4:11 และ 1 โครินธ์ 12:10)

การเผยพระวจนะหมายถึงการพูดด้วยการดลใจพิเศษจากพระเจ้า เป็นความสามารถพิเศษที่จะรับและสื่อสารข้อความของพระเจ้าที่มีมาทันทีทันใดถึงประชากรของพระองค์ โดยการพูดออกมาด้วยการเจิมจากสวรรค์

คำที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวออกมาภายใต้การดลใจจากสวรรค์เรียกว่า คำเผยพระวจนะ การเผยพระวจนะหมายถึง ประกาศถ้อยคำจากพระเจ้าอย่างเปิดเผยซึ่งเป็นถ้อยคำที่ชักชวน หนุนใจและปลอบประโลม

“ฝ่ายผู้ที่เผยพระวจนะนั้นพูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่หนุนจิตใจ”

1 โครินธ์ 14:3

คำเผยพระวจนะจะไม่มาแทนที่พระวจนะที่เขียนไว้ พระคัมภีร์กล่าวว่า การเผยพระวจนะอาจสิ้นสุดลง แต่พระวจนะของพระเจ้าจะคงอยู่ตลอดไป (1 โครินธ์ 13:8 และ 1 เปโตร 1:25)

ในพันธสัญญาเดิม ประชาชนไปหาผู้เผยพระวจนะเพื่อขอการนำพาเพราะว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในนั้นยังไม่ได้ประทานให้แก่เขา

แต่เดี๋ยวนี้คุณไม่จำเป็นต้องไปหาผู้เผยพระวจนะเพื่อขอการนำพาฝ่ายวิญญาณ สิ่งนี้เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ ผู้เชื่อแต่ละคนควรเรียนรู้ว่าจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณของพระเจ้าได้อย่างไร

ในพันธสัญญาใหม่ ไม่มีกรบันทึกไว้ว่าผู้เชื่อแสวงหาการนำพาจากผู้เผยพระวจนะ ภายหลังจากที่ได้ประทานของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่พระเจ้ายังทรงใช้ของประทานนี้ (การเผยพระวจนะ) เพื่อยืนยันอนาคต คุณดูตัวอย่างได้ในกิจการ 21:1-14 อากาบัสให้คำทำนาย “ส่วนตัว” แก่เปาโลคือให้เฉพาะแก่เปาโล

เปาโลรู้แล้วว่ามิอะไรคอยเขาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้ทำนายอากาบัสยืนยันถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นที่นั่น ไม่ใช่การเผยพระวจนะเพื่อการขึ้นนำที่จะบอกเปาโลว่าควรไปกรุงเยรูซาเล็มหรือไม่

พระคัมภีร์เตือนถึงผู้เผยพระวจนะเท็จในโลกนี้ (มัทธิว 24:11, 24. มาระโก 13:22) เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงบอกวิธีที่จะรู้จักผู้เผยพระวจนะที่แท้จริง

พระคัมภีร์กล่าวว่า

“และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ”

โรม 12:6

วลีที่ว่า “ตามกำลังของความเชื่อ” หมายถึงในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องของความเชื่อ วิธีที่จะรู้จักการเผยพระวจนะที่แท้จริงก็คือ ดูว่าคำที่เผยนั้นสอดคล้องกับหลักข้อเชื่อพื้นฐานของความเชื่อคริสเตียนที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์หรือไม่

พระคัมภีร์กล่าวว่า

“ฝ่ายผู้เผยพระวจนะนั้นให้พูดสองคนหรือสามคน และให้คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูดนั้น”

1 โครินธ์ 14:29

เราได้รับการสอนให้ตัดสินคำเผยพระวจนะ มาตรฐานของตัดสิน (คิดว่าถูกหรือไม่) คือ พระวจนะของพระเจ้า

พระเจ้าประทานวิธีหลายประการที่จะรู้จักผู้เผยพระวจนะเท็จ เรารู้ว่าคนนี้เป็นผู้เผยพระวจนะเท็จคือสิ่งที่เขากล่าวไม่เกิดขึ้นตามนั้น

“แต่ผู้เผยพระวจนะคนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเรามีได้บัญชาให้กล่าว หรือผู้นั้นกล่าวในนามของพระอื่น ผู้เผยพระวจนะนั้นต้องมีโทษถึงตาย

และถ้าท่านนึกในใจว่า “ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวจนะที่พระเจ้ายังมีได้ตรัสนั้นได้”

เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวคำในพระนามของพระเจ้า ถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าว ถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวจนะที่พระเจ้าตรัส ผู้เผยพระวจนะนั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัว”

เฉลยธรรมบัญญัติ 18:20-22

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้เป็นพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นวิธีอื่นๆ ที่จะรู้ว่าคนนี้เป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ

ผู้เผยพระวจนะเท็จไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ : 1 ยอห์น 4:1-3

ผู้เผยพระวจนะเท็จ สอนหลักข้อเชื่อที่ไม่ถูกต้อง : 2 เปโตร 2:1-3

ผู้เผยพระวจนะเท็จ นำคนออกห่างจากการเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า : เฉลยธรรมบัญญัติ 13:1-5

ผู้เผยพระวจนะเท็จ หลอกลวงคนด้วยหมายสำคัญการอัศจรรย์ : มัทธิว 24:11-24

ผู้เผยพระวจนะเท็จ อ้างสิทธิที่ไม่ถูกต้อง : มัทธิว 24:23-24

วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการเห็นความแตกต่างของผู้เผยพระวจนะเท็จและผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงคือ การสังเกตชีวิตของเขา พระคัมภีร์กล่าวว่า คุณจะรู้จักเขาจาก “ผล” ของเขา ถ้าเขาไม่แสดงผลฝ่ายวิญญาณในชีวิตของเขา เราก็ไม่เชื่อหรือฟังคำพูดของเขา (ดู กาลาเทีย 5:22-23)

โดยเหตุที่มีผู้เผยพระวจนะเท็จในโลกนี้ ผู้เชื่อจึงต้องระมัดระวังที่จะรับคำเผยพระวจนะซึ่งมักจะใช้นำทางและควบคุมผู้เชื่อในทางที่ผิด

เมื่อมีการเผยพระวจนะส่วนตัว จะต้องตรวจสอบให้สัมพันธ์กับพระวจนะของพระเจ้า ในการใช้เกี่ยวกับการนำพาชีวิตนั้นควรเป็นการยืนยันไม่ใช่การชี้นำทางหรือการควบคุม

โดยเหตุที่มีการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณบริสุทธิ์เพียงเพราะว่าเขาได้เห็นตัวอย่างฝ่ายเนื้อหนังในคนไม่กี่คน (หมายถึงว่าเผยพระวจนะจากความคิดฝ่ายเนื้อหนังไม่ได้มาจากพระวิญญาณโดยแท้จริง)

ขึ้นอยู่กับเสียงของมนุษย์

ไม่มีใครใดสามารถตัดสินพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อผู้อื่นได้นอกจากเกี่ยวกับเรื่องที่เปิดเผยเป็นพิเศษในพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น เรารู้ว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคือให้ทุกคนสำนึกผิดกลับใจเพราะสิ่งนี้สอนไว้ในพระคัมภีร์

การให้คำปรึกษาแนะนำฝ่ายวิญญาณโดยผู้รับใช้ของพระเจ้านั้นมีสำหรับการชี้นำทางแก่ผู้เชื่อตามที่เราจะศึกษาต่อไป แต่ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาแนะนำคนใดมีสิทธิที่จะควบคุมการกระทำของผู้อื่น หรือตัดสินพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเขาในเรื่องที่ไม่ได้บอกไว้ในพระคัมภีร์

เมื่ออัครทูตเปาโลตัดสินใจที่จะไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อนของเขาที่เมืองซีซาเลียพยายามห้ามไม่ให้เขาไป เขาเตือนเปาโลถึงความยุ่งยากเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับเขาที่นั่น

เมื่อเปาโลปฏิเสธไม่ฟังคำแนะนำของเขาและเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อนก็ยอมรับการตัดสินใจของเขาโดยกล่าวว่า

“ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยพระเจ้าเถิด”

กิจการ 21:14

เขาสำนึกว่า แม้ว่าเป็นความเห็นส่วนตัวของเขาว่าเปาโลไม่ควรไป แต่เปาโลต้องตัดสินใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับตัวเขาในเรื่องนี้

จำเป็นที่คุณต้องรู้จักพระสุรเสียงของพระเจ้าสำหรับตัวคุณ คุณไว้วางใจผู้อื่นให้นำชีวิตของคุณไม่ได้ เพราะว่ามีวิญญาณชั่วในโลกนี้ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะหลอกลวง ผู้เชื่อถูกเตือนว่า

“ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจาริกไปในโลก”

1 ยอห์น 4:1

เมื่อผู้เชื่อได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นควรนำคำแนะนำนี้มาทดสอบกับวิธีอื่นๆ ของการตัดสินถึงพระประสงค์ของพระเจ้าว่าใช่หรือไม่ วิธีของพระคัมภีร์เหล่านี้จะกล่าวโดยละเอียดในบทต่อไป

การเอาอย่าง (พยายามให้เท่าเทียม)

การเอาอย่างคือ งานหนึ่งของการงานเนื้อหนังในกาลาเทีย 5:20 งานของเนื้อหนังคือความประพฤติบาปหลายอย่างที่ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

การเอาอย่างคือ ความปรารถนาที่จะเลียนแบบผู้อื่นเพื่อให้เท่าเทียมหรือเหนือกว่าเขาเกิดจากวิญญาณของการแข่งขันและเป็นรูปแบบของการริษยา

พระคัมภีร์ยืนยันว่า ไม่มีผู้เชื่อ 2 คน ที่มีงานรับใช้เหมือนกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเรียกคนให้เข้ามาในงานรับใช้ต่างๆ กัน

“เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น”

กิจการ 13:2

พระคัมภีร์กล่าวว่าผู้เชื่อที่มีของประทานฝ่ายวิญญาณที่ต่างๆ กัน

“ของประทานมีต่างกัน.....สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงบันดาล และประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์”

1 โครินธ์ 12:4,11

แม้ว่าเราถูกสอนให้ “แสวงหา (อย่างจริงจัง) ของประทานอันยิ่งใหญ่กว่านั้น” (1 โครินธ์ 12:31) และให้ “ขวนขวายของประทานฝ่ายวิญญาณ” (1 โครินธ์ 14:1) ก็ไม่ได้หมายความว่าเราต้องเลียนแบบผู้อื่นที่มีงานรับใช้ที่สำคัญอยู่

เมื่อเปโตรยุ่งวุ่นวายเกี่ยวกับงานรับใช้ของยอห์น, พระเยซูตรัสแก่เขาว่า

“จะเป็นเรื่องอะไรของเจ้าเล่า เจ้าจงตามเรามาเถิด”

ยอห์น 21:22

พระเจ้าทรงให้แผนการสร้างเรือแก่โนอาห์ พระองค์ประทานแผนการของพลับพลาแก่โมเสส พระทานแผนการของพระวิหารใหญ่เพื่อนมัสการพระองค์แก่ซาโลมอน เนหะมีย์ได้รับแผนการสร้างกำแพงเมืองเยรูซาเล็มขึ้นใหม่

พระเจ้าไม่ได้บอกให้คุณสร้างเรือ สร้างพระวิหาร หรือสร้างกำแพงรอบเมืองเยรูซาเล็ม

แต่พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับคุณ ถ้าคุณตกอยู่ในความบาปของการเอาอย่าง และเลียนแบบผู้อื่น คุณจะพลาดการทรงนำของพระองค์

เมื่อเราวางรูปแบบชีวิตของเราตามอย่างชีวิตของผู้อื่น เราก็ถูกประเพณีของมนุษย์ห้อมล้อมเอาไว้ ประเพณีของมนุษย์ปกปิดการเปิดเผยของสวรรค์

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. คำว่า “การเอาอย่าง” หมายถึงอะไร?

3. จงอ่านข้อความข้างล่างนี้ ถ้าข้อความใด ถูก ให้ใส่ตัวอักษร ถ ไว้ในช่องว่างข้างหน้า ถ้าข้อความใด ผิด ให้เขียนตัว ผ ไว้ข้างหน้า

ก. _____ พระคัมภีร์สอนว่าเราสามารถหาการนำทางจากการปฏิบัติของ
ลัทธิต่างๆได้

ข. _____ ถ้าคุณไม่อาจได้รับการนำทางจากพระเจ้าสำหรับตนเองก็เป็นการ
ปลอดภัยที่จะพึ่งพาผู้อื่นให้นำทางชีวิตของคุณ

ค. _____ เราต้องยอมรับสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวแก่เราเสมอว่าเป็นความ
จริง และเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา

ง. _____ ประเพณีของมนุษย์ปกปิดการเปิดเผยจากสวรรค์

จ. _____ “การจับสลาก” และวิธีของโชคเป็นหนทางที่ดีในการตัดสินใจ
ประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ

ฉ. _____ พระคัมภีร์สอนว่า “การวางขนแกะ” เป็นวิธีที่แน่นอนวิธีหนึ่ง
ในการตัดสินใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้า

ช. _____ วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการรู้ความแตกต่างของผู้เผยพระวจนะที่แท้จริง
และที่เท็จคือการสังเกตดูความประพฤติหรือ “ผล” ของเขา

ซ. _____ คำเผยพระวจนะที่แท้จริงย่อมจะสัมพันธ์กับพระวจนะที่เขียนไว้

ญ. _____ การเผยพระวจนะส่วนตัวควรเป็นการยืนยันเท่านั้น ไม่ใช่การชี้
แนะหรือนำทางให้ทำสิ่งนั้นๆ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าทางของมนุษย์ไม่อยู่ที่ตัวเขา คือไม่อยู่ที่มนุษย์ผู้ซึ่งดำเนินไปที่จะนำไฟกำวของตนเอง” เยเรมีห์ 10:23

2. คำว่า “การเอาอย่าง” หมายถึง เลียนแบบผู้อื่นเพื่อให้เท่าเทียมหรือดีกว่าเขามาจาก วิญญาณของการแข่งขันและเป็นรูปแบบของการริษยา

3. ก. ผ
ข. ผ
ค. ผ
ง. ถ
จ. ผ
ฉ. ผ
ช. ถ
ซ. ถ
ญ. ถ

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

พระคัมภีร์บันทึกเรื่องราวของคนที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ซึ่ง “มุ่งหน้าไปตามทางที่ผิด”
เพราะว่าเขาไม่ได้ฟังพระสุรเสียงของพระองค์ จงอ่านเรื่องของ

- กษัตริย์ซาอูล : ผู้ไปหาแม่มดเพื่อขอการนำทาง : 1 ซามูเอล 28
- มนัสเสห์ : ผู้ไปปรึกษาพ่อมด : 2 พงศาวดาร 33:1-6
- คนที่ไม่มีชื่อ : ผู้ซึ่งฟังคนที่อ้างว่าเป็นผู้เผยพระวจนะแทนที่จะเชื่อฟังว่าพระ
- เจ้าตรัสให้เขาทำอะไร : 1 พงศกษัตริย์ 13
- บาลาอัม : ผู้ซึ่งฟังคำแนะนำที่ผิด : ก็นดารวิถี 22